

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

Index Dissertationum cum suis Articulis, horum Paragraphis & Materijs
juxta Numerum Marginalem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

I N D E X

Dissertationum cum suis Articulis, horum
Paragraphis & Materijs juxta Numerum Marginalem.

<i>DISSERTATIONES.</i>		
D E Actibus Humanis. 1.		& virtualis ulterius declaratur, & quodnam ex illis sufficiat, aut non sufficiat in Sacramen- torum usu, operibusque me- ritorijs. 19.
<i>DISSERTATIO I.</i>		
De voluntario, 2.		§. V.
<i>Articulus I.</i>		
De voluntario in communi, & e- jus divisione. 3.	De voluntario expresso, & taci- to, seu explicito, & implici- to. 26-	
§. I.		§. VI.
Definitur voluntarium formale. 3.	De voluntario in se, & in causa. 28.	
§. II.		§. VII.
Voluntarij Divisio. 13.		
§. III.	De voluntario formali, & inter- pretativo, & quæ actiones va- lidè, aut licitè fiant dependen- ter à voluntario interpretativo? 31.	
Voluntarium habituale, & virtua- le amplius expenditur. 16.		
§. IV.		
Differentia voluntarij habitualis,		§. VIII.

§. VIII.

An in Religiosis præsumpta, seu interpretativa, aut saltem tacita voluntas superioris locum habeat, ut non agant contra votum paupertatis. 34.

Articulus II.

De voluntario indirecto, seu in causa. 38.

§. I.

Quæ sint conditiones necessariæ, ut eventus in causa, quæ est causa per se, & efficax eventus sive positivi, sive negativi sit nobis imputabilis indirectè. 40.

§. II.

An causa per se ex se inefficax effectus reddat causaliter voluntarium effectum? 42.

§. III.

Obiectio cum solutio contra conclusionem positam numero 41. eaque novis instantijs roboratur. 45.

§. IV.

An sit voluntarius effectus malus prævisus in causa per accidens. 52.

§. V.

Proponuntur argumenta pro sententia affirmativa contra nostram negativam in §. superiore propugnata, & solvuntur. 56.

§. VI.

An intentio effectus prævisi in causa per accidens efficiat, & effectus sit voluntarius causaliter? 56.

§. VII.

An prævisus effectus in causa per accidens sit voluntarius causaliter obligato vitare causam, & effectum? hujus occasione deciditur, an incurrat casum reservatum Religiosus peccato de se veniali incitans alios ad fornicandum, proinde an graviter lædat votum castitatis? 65.

§. VIII.

An & quanta culpa sit ponere causam, ex quâ prævidetur secutura pollutio? 78.

§. IX.

Ante decisionem controversiæ §. superiore propositæ refutandus est Joannes Sanchez. 81.

§. X.

§. X.

Deciditur nullitas, aut gravitas pollutionis in causa prævisæ. 87.

§. XI.

Proponuntur objectiones, & solvuntur. 95.

§. XII.

An, & qui actus conjugatis, & sponsis de futuro, atque omnino solutis sint illiciti ob prævisum in jis pollutionis, aut alterius delectationis periculum. 103

§. XIII.

De quibusdam necessarijs, aut utilibus contra scrupulos timoratorum patientium carnales motus. 114.

§. XIV.

De effectu præviso in causis à Luxuria distinctis. 117.

§. XV.

Continuatur materia prioris paraphi. 128.

§. XVI.

De Solutione Maleficij. 131.

§. XVII.

De petitione, & receptione Sacramenti à ministro indigno. 135.

§. XVIII.

De ministro, qui indignum invitat, aut ei ministrat Sacramentum. Ubi, an minister sciens indignitatem petentis Eucharistiam ex sola confessione possit eam negare sine revelatione confessionis. 140

§. XIX.

Corollaria fracti sigilli indirectè, seu in causa. 149.

§. XX.

Clauditur materia de usu notitiæ Sacramentalis aliquod Questionibus. 156.

§. XXI.

An in occasione permessa, aut oblata peccati imputetur peccatum eam permittenti, aut offerenti: 175.

§. XXII.

An, & quando culpa familiæ non jejnantis imputabilis sit patrifamilias? ubi incidenter de

de excusatis à jejunio , & an sexagenarij liberi sint à voto ejus olim emissio. 177

§. XXIII.

De ornatu mulierem. 180

§. XXIV.

An illi , qui ex observantia præcepti , prævident proximum graviter scandalizandum imputetur scandalum? 185

§. XXV.

An prævidenti ex suo opere bono Consilij proximum scandalizandum , scandalū sit indirectè voluntariū ubi explicatur, quid sit peccare ex malitia, aut ignorantia, aut infirmitate. 190

§. XXVI.

An cum jactura temporalium sit impediendum proximi scandalum: 198

§. XXVII.

An illi, qui firmiter determinato ad inferendum majus malum suadet minùs , istud sit illi imputabile? 201

§. XXVIII.

An consulens matrimonium voto Castitatis obstricto , sed passim succumbenti licitè consulat? ubi an votum tale valeat, & sit reservatum, ac qui in eo possint dispensare? 211

§. XXIX.

An abortus in sumpta medicina prævisus imputetur ad culpam? ubi de irregularitate, & excommunicatione annexa, & dispensatione prioris. 227

§. XXX.

An eventus prævisi in ebrietate imputentur tum bibenti , tum largius vinum propinanti, aut apponenti? ubi an licitum inebriare se , aut alterum ad advertendum grave malum , aut ad expiscanda Secreta ex Legatis Principum , aut ad fugiendum ex carcere , & an incarceratus possit Custodes vino sopire? 239

§. XXXI.

Continuatio de effectibus in ebrietate præcognitis. 250

§. XXXII.

§. XXXII.

De peccatis in ebrietate commif-
fis. 260

§. XXXIII.

Corollaria quædam practica de-
ducta ex decifis §. superiore.
274

§. XXXIV.

Quibus medijs spiritualibus curan-
da est ebrietas? 278

§. Ultimus.

Quænam remedia physica arcent
ebrietatem. 280

DISSERTATIO II.

De involuntario, & hujus caufis.
282

Articulus I.

Quid, & quotuplex fit involun-
tarium. 282

Articulus II.

An voluntas in fuis actibus poffit
pati violentiam, & coactio-
nem? 284

Articulus III.

An concupifcentia fit caufa invo-
luntarij? 288

Articulus IV.

Corollaria practica ex doctrina
præcedentis Articuli. 294

Articulus V.

Qualiter fint involuntarij actus
procedentes ex metu? 298

§. I.

Quid, & quotuplex fit metus?
298

§. II.

Quas Conditiones exigat metus
ut cenfeatur gravis? 300

§. III.

An actiones factæ ex metu fint
fimpliciter involuntariæ, aut
faltem fecundum quid? 306

§. IV.

An metus gravis exculpet viola-
tionem præceptorum. 310

§. V.

An contractus jure naturali, aut
poffi-

positivo ex gravi metu justo, aut
injusto initi sint irriti, aut irri-
tandi? 320

§. VI.

Continuatur Quæstio priore para-
grapho proposita. 327

§. VII.

An contractus sit validus initus
ex gravi injusto metu à con-
trahente, aut tertio incusso
ex alio fine, quam contractum
extorquendi? 335

§. VIII.

De pluribus actibus ex metu in-
justo factis deciditur, an sint
de jure positivo irriti, uti etiam
de votis & juramentis metu
extortis. 346

§. IX.

De rescissione contractus extor-
ti metu injusto, & hujus pro-
batione. 351

§. X.

De reclamatione contra Professio-
nem ex metu factam, ubi de
modo eam ratificandi, & de

pluribus ad Professionem per-
tinentibus ac de ejectis occasio-
naliter agitur. 359

Articulus VI.

An ignorantia causet involunta-
rium, aut imminuat? 374

§. I.

Quid, & quotuplex sit ignoran-
tia? 374

§. II.

De modo discernendi, an igno-
rantia sit vincibilis, aut invin-
cibilis. 379

§. III.

An ignorantia antecedens invin-
cibilis excuset à peccato? 385

§. IV.

An ignorantia sit causa peccati,
sitque peccatum secundum se,
& quale? 392

§. V.

An detur ignorantia invincibilis
juris divini etiam in infideli-
bus? 396

§. VI.

§. VI.

An detur invincibilis ignorantia
juris naturalis, & excuset à
peccato? 400

§. VII.

An detur invincibilis ignorantia
facti, & juris humani, & quo-
modo probanda in foro exter-
no? 406

§. VIII.

An ignorans legem, aut pœnam
à lege impositam incurrat? 415

§. IX.

Qualis ignorantia excuset ab im-
posita per legem pœna? 423

§. X.

Multorum practicorum illatio ex
stabilitis §. 8. & 9. explicantur
clausulæ: *Ipso jure, ipso facto*
nulla expectatâ sententiâ, aut
absque alia declaratione. 428

§. XI.

An ignorantia ex toto, aut ex par-
te culpam tollat? an mortalis
respectu juris naturalis, aut di-
vini fit etiam mortalis respectu
juris positivi, & an peccata
scienter, & ignoranter com-

missa inter se specie differant?

440

DISSERTATIO III.

De voluntario libero potenciali,
& actuali.

Articulus I.

De potenciali libertate hominis.
447

§. I.

An homo in statu naturæ lapsæ
fit liber libertate indifferentiæ,
& an hæc sit necessaria ad meri-
tum, & demeritum? 447.

§. II.

Libertas indifferentiæ probatur
etiam ratione, ac refutatione
Jansenisticorum Principiorum.
453

§. III.

Cui potentiæ hominis insit liber-
tas indifferentiæ necessaria ad
meritum, & demeritum? ubi
de voluntatis determinatione
ad electionem. 458

§. IV.

De libertatis activæ dependentia
ab usu rationis; ubi de hujus
) () (va-

varietate, & incidenter, an
cum originali stet peccatum ve-
niale solum, & quâ pœnâ hoc
foret punibile? 465

§. V.

An libertas sit perfectio naturæ
rationalis, & quænam sint ejus
impedimenta? ubi incidenter
opportunè quædam de statu na-
turæ & gratiæ inferuntur. 471

§. VI.

Circa quæ objecta potest se volun-
tas liberè exercere? 484

§. VII.

Quomodo voluntas alias potentias
sibi subjectas habeat, easque
moveat? inde deducuntur quæ-
dam utilia Corollaria, & de
motibus primo primis. 491

§. VIII.

De voluntatis objecto formali, &
materiali, ubi occasionaliter
propositio octava, & nona dam-
nata ab Innoc. XI. declaratur
499

Articulus II.

De voluntario libero actuali mo-
rali. 511

§. I.

Quosnam actus voluntas elicit,
ad quos omnes eorum species
reducuntur? 512

§. II.

Quid, & quotuplex sit moralitas
actuum voluntatis. 520

§. III.

An bonitas vel malitia actuum hu-
manorum, & externorum in-
vicem comparatorum resideat
principaliter in externis, aut in-
ternis? 525

§. IV.

De requisitis ad imputabilem mo-
ralitatem maximè de qualitate
cognitionis, & consensûs volun-
tatis, ac hujus indicij. 528

§. V.

An, ut actus sit moraliter hone-
stus, aut inhonestus necesse sit
illum fieri ex motivo honestatis,
vel inhonestatis? 541

§. VI.

De moralitate conditionalium af-
fectuum. 550
Tres proponuntur cum suis fun-
damentis sententiæ. 550

Deci-

Deciditur an & quid veri contineant relata à n. 550, sententia. 554

§. VII.

An idem actus internus, aut externus tam naturalis, quam supernaturalis possit esse moraliter bonus, & malus? 563

§. VIII.

An idem actus possit habere plures bonitates, aut plures malitias morales? 568

§. IX.

De moralitate, intentionis & electionis invicem comparatarum. 573

§. X.

An actus externus augeat moralitatem, & satisfactionem actus interni. 574

§. XI.

An detur actus moralis indifferens ad moralem bonitatem, & malitiam, sive ad merendum, & demerendum? 577

Articulus III.

Quæ sint causæ objectivæ actus moralis. 580

§. I.

Qualiter ab objecto causetur boni-

tas, aut malitia moralis? 581

§. II.

De bonitate, & malitia morali ex circumstantijs in communi. 583

§. III.

De morali bonitate, & malitia actualem ex singulis circumstantijs. 596

De circumstantia quis. 597

De circumstantia quid & circa quid. 613

De circumstantia ubi. 632

De circumstantia quibus auxilijs. 639

De circumstantia Cur. 640

De circumstantia quomodo. 644

De circumstantia quando. 647

Articulus IV.

De actibus moralibus ut meritorijs. 648

§. I.

Quid, & quoruplex sit meritum? 648

§. II.

De differentia meriti à satisfactione, impetratione, & dispositione morali. 650

)()()(2

§. III.

§. III.

De æqualitate, & condignitate
meriti ad præmium. 653

§. IV.

De Conditionibus ad merendum
requisitis ex parte actûs merito-
rij. 658

§. V.

Quibus actibus virtutum possimus
condignè mereri vitam æter-
nam? 667

§. VI.

An ad rationem meriti sit necesse
nostram voluntatem conformari
divinæ. 670

§. VII.

An merita nostra augeantur ex ma-
tutina intentione ea ordinante
ad DEI Gloriam; & ex unione
cum meritis Christi DEUSque
ea ultra condignum remunerer-
tur, & an præmiet ultra con-
dignum? 675

DISSERTATIO IV.

De peccatis.

Articulus I.

De peccato originali, & ejus ef-
fectu. 679

Articulus II.

Quid, & quotuplex sit peccatum
personale. 686

§. I.

Definitur peccatum actuale. 686

§. II.

Dividitur peccatum. Exponun-
tur peccata in Spiritum San-
ctum, & clamantia in Cœlum.
689

Articulus III.

De peccato mortali, & veniali.
694

§. I.

Quale sit discrimen inter mortale,
& veniale? 694

§. II.

Quotuplex sit mortale? de prære-
quisitis ad illud, & modo id
dignoscendi. 698

Articulus IV.

De peccatorum inæqualitate. 706

Articulus V.

An omnia mortalia ex genere suo
possint

possint transire in venialia. 712

§. I.

De transitu mortalis in veniale ex primis tribus capitibus. 712

§. II.

An ex voluntate Legislatoris in materia de se gravi, & graviter conducente ad finem præcepti possit esse obligatio solum venialis. 714

§. III.

An mortalia ex genere suo valeant transire in venialia titulo parvitatis materiæ. 716

§. IV.

Regula Haunoldiana illustratur exemplis quoad primam partem. 718

§. V.

Pars secunda Regulæ Haunoldi declaratur in delectatione venerea. 721

§. VI.

Pars tertia Regulæ Haunoldi applicatur peccatis mortalibus non redundantibus in DEUM,

nec cedentibus in nocumentum grave generis humani. 723

An leviter possit peccari contra virtutes Theologicas ob materiæ exiguitatem. 723

An Religionis virtus sit capax levitatis materiæ. 724

An actus contra tertium præceptum Decalogi veniales possint admitti? ubi incidenter de oratorijs privatis, ac horum clausulis, missis, operibus servilibus, ac jejunijs 730

De secundæ tabulæ præcepti quarti, quinti, & sexti parvitate materiæ. 741

De parvitate materiæ septimi præcepti Decalogi. 741

De levitate materiæ contra octavum præceptum Decalogi. 743

Articulus VI.

De modis quibus peccatum ex genere suo veniale transit in mortale. 756

§. I.

An veniale transcat in mortale ratione finis, damni, contemptus, & consuetudinis. 757

)()() 3

§. II.

§. II.	bitæ dispositionis pro absolu- tione.	788
An veniale ex genere ratione di- spositionis evadat mortale? 759	<i>Articulus VII.</i>	
§. III.	De subiecto peccati, & de pecca- tis internis.	797
An peccata venialia ex genere sæ- piùs multiplicata fiant morta- le? 761	§. I.	Ad quænam actuum genera revo- cantur peccata interna, & quæ series actuum regulariter inter- veniat, dum internè pecca- mus. 798
§. IV.	§. II.	An sit licita morosa delectatio de cogitatione rei malæ? 800
An veniale transeat in mortale ra- tione scandali remissivè. 769	§. III.	An delectatio morosa solius rei mortalis cogitatæ sit mortalis? 804
§. V.	§. IV.	An delectatio morosa de re vene- rea semper sit mortalis in per- sonis solutis? 805
Utrum veniale titulo periculi effi- ciatur mortale? ubi utrum ad- itus, aut retentio periculi sit le- thalis? 770	§. V.	An delectatio morosa conjugatis extra copulam in præsentia, aut absentia conjugis sit licita? ubi plura moventur, ac dissolvun- tur. 812
Quid & quotuplex sit pericu- lum? 771	§. VI.	
Deciditur an adire, aut retinere peccandi periculum sit morta- le? 777		
Plura practica quæ sita de proxi- mo peccandi periculo exami- nantur. 783		
Opportunè potest inquiri, qui- bus sit neganda, aut differenda absolutio, & quando pœnitens præbeat indicia dubiæ, aut de-		

§. VI.

An delectationes venereæ sint e-
jusdem speciei cum opere? 816

§. VII.

Enodantur aliquod quæsitæ de de-
lectatione morosa venerea, &
commotione spirituum geni-
talium. 821

§. VIII.

De delectatione venerea de obje-
cto venereo conditionato re-
missivè. 831

§. IX.

De delectatione morosa circa ob-
jecta non venerea jure naturali
vetita. 832

§. X.

De delectatione morosa rerum ju-
re positivo prohibitarum. 835

§. XI.

An delectatio morosa sit licita de
operibus materialiter malis, &
horum desiderium? 836

§. XII.

An sit licitum gaudium de malo
alicujus, aut id desiderare sub
ratione boni, aut tristari de bo-

no proximi ob aliquod commo-
dum temporale? 841

§. XIII.

Plura quæsitæ de damnatis 13. 14.
& 15. Propositionibus Inno-
cent. XI. expediuntur. 846

§. XIV.

An, & quanta sit culpa; jactan-
tia, gloriatio, laus de rebus
malis; donis naturalibus, aut
virtutibus veris, vel fictis? 854

Articulus VIII.

De specifica peccatorum commif-
sionis distinctione. 859

§. I.

Refutantur variæ sententiæ de spe-
cifica peccatorum distinctio-
ne. 860

§. II.

Adfertur regula universalis speci-
ficæ peccatorum distinctionis.
864

§. III.

Regula Haunoldi applicatur con-
summatis luxuriæ naturalis spe-
ciebus. 866

§. IV.

Regula nostra discernendi distin-
ctionem specificam in peccatis
appli-

applicatur speciebus vitij luxu-
riæ contra naturam. 872

V.

Regula nostra de specifica pecca-
torum distinctione applicatur a-
lijs peccatis à luxuria distin-
ctis. 879

Articulus IX.

De numerica peccatorum distin-
ctione. 887

§. I.

Præmittuntur hac de re quædam
certiora, & quæ sit radix hujus
distinctionis. 887

§. II.

De numerica peccatorum distin-
ctione in actibus externis, 890

§. III.

De numerica peccatorum distin-
ctione actuum humanorum cir-
ca idem objectum. 895

§. IV.

An actus unicus in plura ejusdem
rationis objecta tendens sit uni-
cum, aut multiplex numero
peccatum, & quomodo expo-
nendum Confessario, 898

§. V.

Particulæ plus, minusvè, aut circi-
ter, quantum numerum signi-
ficent, & qualiter peccator in-
habituatus confiteri debeat? u-
bi deciditur an peccata confes-
sa dubia mortalia, si postea oc-
currunt ut certa, debeant con-
fiteri? 903

DIS-